

Den lille pelshund shih tzu med oprindelse i Tibet er en rigtig humørbombe

■ TEKST: MERETE C. KJÆR OG
MARIANNE PEDERSEN

Øjnene hos shih tzu er store, runde og mørke – men ikke udstående – og med et varmt udtryk. Racen har underbid. (Foto: Wiegaard/Stine Melin)

Shih tzuen

– en vaskeægte selskabshund

Shih tzuens historie er mange århundreder gammel. Racen nedstammer fra de såkaldte løvehunde fra Tibet. Disse hunde, der betragtedes som hellige og levede i klostrene, kan spores helt tilbage til det 7. århundrede. De små løvehunde spillede en stor rolle i den religiøse forestillingsverden og blev anvendt under hellige ritualer – eksempelvis begravelsesceremonier, hvor den skulle holde onde ånder væk fra den døde – heraf fik den tilnavnet ”dødsdragehunden”.

Rejsen til Kina

Under det kinesiske Manchu-kejserdynasti (fra 1583-1912)

– og sandsynligvis også tidligere – fandt de tibetanske løvehunde vej til Kina, idet det tibetanske åndelige overhoved Dalai Lama forærede de kinesiske kejsere eksemplarer af hundene. En gave bestående af denne hellige hund – lykkebringeren – var noget nær det fornemste, man kunne skænkes. Vejen til det kejserlige palads i Peking var nu skabt, og her blev den type shih tzu, vi kender i dag, grundlagt gennem seriøst opdræt. Historien fortæller, at især den sidste kejserinde af Kina, Tzu-Hsi, var interesseret i opdræt af shih tzu og gjorde meget for at opretholde racens karakteristika. Hun gik bl.a. meget op i farveavl og vægtede aftegningernes symmetri og symbolikken heri – f.eks. den stærkt ønskede hvide pandeblis, der symboliserer et af de overordnede Buddha-tegn.

Vejen ud af paladset

I 1908 døde kejserinde Tzu-Hsi, men opdrættet af shih tzu fortsatte i paladset, om end måske knap så seriøst. Nu blev avlsmaterialet også spredt rundt omkring, smuglet ud af paladset og solgt til den kinesiske adel og givet som gaver til betydningsfulde udenlandske besøgende i Kina. Netop som gave til udenlandske gæster kom shih tzuen til at gøre sin entré i den vestlige verden i 1930'erne. De første eksemplarer kom til Storbritannien, og et par år senere blev der også importeret nogle stykker til Norge. Det skete, da den danske ambassadør i Kina, Henrik Kauffmann, udskiftede sin

Shih tzuen er kendt som bl.a. ”krysantemum-hund”, ”hellig hund”, ”løvehund”, ”lykkebringer” og ”dødsdragehund”.

post i Kina med posten i Norge. Hans hustru medbragte fire shih tzuere fra Kina – den ene endda født i det kejserlige palads i Peking i 1928. Tre af fru Kauffmanns hunde kom til at udgøre stammen i shih tzu-opdrættet i Skandinavien. De fleste af vores danske shih tzuere nedstammer fra de i alt syv shih tzuere, der kom til Europa. I 1930'erne og 40'erne kom tre hanner og en tæve til Danmark fra Norge, og det første kuld i Danmark blev født i 1947. Frem til 70'erne var der ganske få opdrættere, men herefter blev der importeret hunde fra især Norge, Sverige, Holland, England, Tyskland og USA, som blev stamhunde hos opdrættere, der dominerede de kommende årtier – og nogle stadig er med. DKK registrerer omkring 100 hvalpe om året. Der fødes dog langt flere; desværre ▶

Foto: Frank Møldal

FAKTA OM SHIH TZUEN

BEHOV

Masser af kontakt med mennesker. Daglige gåture. Mentalt stimulerende opgaver.

TEMPERAMENT

Intelligent, aktiv og vågen. Venlig og selvsikker.

STØRRELSE

Ikke over 26,7 cm (10.5 inch), men type og racepræg er af største betydning og må under ingen omstændigheder tilsidesættes alene for størrelsen.

PELS

Lang og tæt – ikke krøllet – med god underuld. Svagt bølget pels er tilladt. Det anbefales meget at binde pelsen på hovedet op. Der medfølger en del pelspleje – daglige børstninger, så pelsen ikke filtrer. Nogle vælger dog også at klippe pelsen kort, hvilket gør pelsplejen meget lettere.

FARVER

Shih tzuen findes i et væld af farvevarianter. Hyppigst er gylden/hvid eller sort/hvid med hvid pandeblis og hvid halespids. Men også helfarvede som f.eks. gylden eller sort.

Shih tzuen er en kraftigt bygget hund med en overdådig pels og et udpræget arrogant udtryk. (Foto: Wiegaarden/Maria Schacht)

er det en race, der opdrættes mange papirløse eksemplarer af.

Altid glad og med på spas

Shih tzuen er primært en selskabshund. Det er en hund, der forventer at leve på lige vilkår med sin familie, ment på den måde at familien betyder alt for hunden. Shih tzuen forventer at deltage i familiens liv og færden, og den bliver meget ulykkelig, hvis det ikke sker. Det er en hund, man let tager med sig, når man skal noget, og den har en utrolig evne til at tilpasse sig forskellige omgivelser – når bare familien følger med. Det er en lille hund som egner sig godt til lejligheder. Den trives fint uden en have, men som alle andre hunderacer, er den altid med på flere daglige gåture og fælles oplevelser.

Shih tzuen er meget lærenem, og man behøver ikke være en erfaren hundeejer for at anskaffe sig racen som familiemedlem. Det er en meget intelligent, aktiv og vågen lille hund, der er udadvendt og gerne tager kontakt til dem, der vil lege. Mange oplever,

at den har en ”tænd og sluk-knap”. Den kan være meget aktiv, lege og være fuld af sjov for pludselig at lægge sig, slappe af og bare nyde at være til stede.

Shih tzuen nyder at træne, og få opgaver og udfordringer, hvis den kan se en mening med det. Den elsker kontakt og samarbejde, og man kan sagtens træne f.eks. lydighed/agility med den.

Da shih tzuen generelt er et venligt gemyt, trives den fint i familier med andre dyr som f.eks. katte, kaniner eller andre hunde. Og da den føler sig på lige fod med den øvrige familie, kan man ofte opleve, at den tror, det

er den, der får gæster, når der kommer besøgende – eller den vælger at betragte det, der sker, fra sin yndlingsplads – ofte en plads oppe i højden, hvis der er mulighed for det.

En krysantemum af kød og blod

Shih tzuen er en lille kraftigt bygget hund med en overdådig pels. Et af racens kendetegn er dens ansigt, der minder om en krysantemum – håret vokser fra næsen og udefter. Når hunden er voksen, når pelsen jorden.

Halen er hundens humørbarometer og bæres højt over ryggen som ”teapot-tail”.

Særlig pels – særlig pleje

Da shih tzu er en lille pelshund, siger det næsten sig selv, at der følger en del pelspleje med. Hunden skal dagligt have pelsen børstet, så den ikke filtrer, og den skal have sat top og skæg. Hver 10.-14. dag bades den med en god shampoo og balsam, og skal efterfølgende børstes og tørres med føntørrer. Man skal aldrig bade en filtret shih tzu, da den vil bundfiltrere og være umulig at rede ud. Heldigvis har hunden ikke den enorme pels, når man får den som hvalp, og samtidig med at man dagligt lærer hvalpen at ligge ned, imens man børster og reder den, vokser man jo med opgaven. Man skal altid være opmærksom på at få redt HELT I BUND, da filtrene oftest starter helt nede ved huden. Når hvalpen er ca. 6-9 måneder, begynder den at skifte hvalpepelsen til voksenpels. Denne periode kan være voldsom, og hunden kan filtrere fra den ene dag til den næste. Men er man ihærdig, kommer man igennem denne periode, og når hunden er 1,5 til 2 år, vil den have sin voksenpels, og pelsplejen vil lettes betydeligt.

Mange shih tzu-ejere vælger at klippe deres hund i en ”hvalpeklip”. Pelsen skal stadig plejes, men opgaven er for mange mere overskuelig, ligesom pelsen ikke ”fanger” grene, blade, mos og hvad man nu ellers møder på de daglige gåture. Opdrættere af racen skal lære hvalpekøbere at tackle pelsplejen. Det er såmænd ikke så svært med lidt tålmodighed og indsats. Men ved man på forhånd, at tiden/interessen til pelsplejen ikke er til stede, bør man vælge en anden race.

Lykkebringeren

De fleste førstegangskøbere af racen bliver ganske overvældet af kærlighed til deres lille ”lykkebringer” – specielt mange mænd, der i første omgang har ladet sig overtale af familien til at anskaffe en shih tzu, vender tilbage til opdrætteren og beskriver overraskelse over og begejstring for den lille hund. Shih tzu har en høj gennemsnitlig levealder og mange begejstres ofte af racen i en sådan grad at der ikke er lang vej fra en shih tzu til to...

Se mere på www.canis-minor.dk

*Tidlig racebeskrivelse fra Peking Kennel Klub:
"Skal have løvehoved, bjørnekrop, kamelhove, fjerkestohale, palmebladsøre, ristænder, perleskin-nende kronbladstunge og bevægelser som en guldfisk".*